

வாழ்க அந்தனர் வானவ ரானினம்
வீழ்கதண்புனல் வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் ஸாமர னமுமே
தூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே

இந்து சாதனம்.

யாழ்ப்பராணம் தாரணை
ஆடிம் கலை விவரமுக்கியமை

குத்தா வரம்

முந்திய வருடங்களிற் சுகா
தாரத்திற்குரிய பேச்சுக்களும்,
பேச்சிற்குரிய முறைகளை ம்
பெரும்பாலும் வித்தியாசாலை
களில் ஒரு வார காலத்திற்கு
நடந்து வந்தமையினால் அந்த
வாரம் சுகாதார வாரம் என்
நூல் காரணப் பெயரைப்
பெற்று வழங்கலாயிற்று;
ஆனால், இப்பொழுத இரண்டு
மூன்று தினங்களுக்குச் சுகா
தாரப் பேச்சும் முறைகளும்
நிகழ்ச்சி ன் நன்வரையினும்
பழைய சுகாதாரவார மென்ற
பெயரே கொடுத்து வழங்கப்
படலாயிற்று. இச் சுகாதார
வாரத்திலே வித்தியா பகுதி
யார், வித்தியாசாலைகளி அன்ன
உபாத்தியர்கள், மாணுகர்,
வைத்தியப் பகுதியார் இன்
னும் அரசாங்க உத்தியோகத்
தர் முதல்ய பலர் சம்பந்தப்
பட்டு ஜதனை நடத்துகிறார்கள்.
இவர்களுடைய நேரக்கழும்
முறையிடம் நல்லன என்றீ
மத்ககதத்தக்கன. ஆனால், மக
களுடைய சுகாதாரத்தற்கு
முழு வதும் பிரத்கலமான
இந்த யுத்த காலத்திலே, யுத
தனு காரணமாக நேரங்கள் உண்ண
வுப்பொருள் உடைப் பொருட்
பஞ்ச காலத்திலே, மேலெல
சொல்லப்பட்டவர்கள் ஏ சம்
யும் சுகாதார வார முறையை
நூல் ஏதும் நன்மையுண்டா
எனபது தான் ஆசங்கக்கூட
மாறுப. மக்களுடைய சுகததி
ற்கு ஆகாரத்தைத் தேட வே
ண்டிய முறை தீவறம், ஜபபொ
ழுது ஜவர்கள் செய்யும் முறை
வேறு என்பதையே நாம் ஜவ
கே எடுத்துக் காட்டுகின்றேயா.
பொருள் விலக கட்டுப்பாடு
நடைப்பறும் நுக்காலத்திலே
சனங்களுக்கு உதவப்படும்
உணவுப் பொருளாகளான நல்ல
யை யென்ன வவனப்பதைச்
சுகாதாரத்தல இ நப்பட்டு
உழைப்பவர் பாராக சுல்ல
மும்; சல காலங்களால் “கூட
பய” கூடகளாலும் சங்கச
கண்டக ளி நு ம உதவப்பறும்
அரசு உட்க்கணவாயும் சததல்
வாதனுவாயும் மனை களும் முதல்த
கூடியனவாயும் காணப்பறுகின
தனை; கற்கருாய் பல ஞான
க்கரும் தமஸல் சிசா ஸஸ்த
பட்டனவாகக் காலைப்படு
கனுறன் வல்லவர். மச்சு ம
வாரம் கூடபனி கண்டப்பற
உதவப்பட்ட புளா சுக்குப் படு
த்து உலுத்தச் சததுக் கந்தடு
ஏறு வராட்டியனி நிலையம்
யுல்லம்தமாக வாயைப்பட்ட
படு; ஜுங்க தலைகட்ட புள
வைக் காலி முங்கீப் பறுமிகு
சௌத்து உலைடால், புலை

வரின் சுகாதாரம் என்னவாய்
முடியும்?

இனி, சுகாதாரத்திற் குரிய
தாக்கிய நல்லெண் வெண்டிய்,
கடலை யெண்ணெண்மோடு கல
ந்து விற்கப்படுகின்ற தென்று
சனங்கள் முறையிடுகின்றார்
கள்; இப்படிக் கலக்கப்பட்ட
எண்ணெண்ணைத் தலையில் இடுவ
தால், இட்டு முழுதுவதால்
சுகாதார முண்டாகுமா? இந்
தக் கலப்பைக் கண்டு பிடித்து
கலந்து விற்போரைக் கண்டு
டித்து, சுத்தமான எண்ணெண்
யையேய சனங்கள் வாங்கி உப
யோகிக்கச் செய்த லல்லஷா
சுகாதாரத்திற்கு வழிதேடுவ
தாகும். மேலும், நல்லெண்ணெண்
விலை விற்கின்றது? போதலை
முன்று சூபா வரையில் இப்பொழுது இவ்தீக விலைப்பத
கின்றதல்லஷா? சுகாதார த
திற்கு இன்றியமையாத தாக்க
நல்லெண்ணெண்டிய இப்படி அந்த
யாய விலை விற்கப்படுமானால்
ஏழை மக்கள் இச்சன வாங்கித்
தலையில் ஆட்டு முழுக்கி சுகா
தாரத்தோடு வாழுவ தெப்படி
இதன் விலையைக் கட்டுப்
படுத்துவது சுகாதாரத்திற்குப்
பிரதானமான ஏதுவாகும்
வாரா?

இவை மாத்திரமா? சுகாதா
ரக் கூட்டங்களிற் சமுகஞ்
செய்த பிள்ளைகளுள் எத்தனை
பேர் ஊத்தைத் துணி கட்டி
மிருக்கக் கண்டோம் எத்தனை
பிள்ளைகள் குளித்தபின் அடு
க்குத் துணியைக் கட்ட வெர
ண்ணு தென்ற காரணம் பற்
றிக் குளியாமல் முழுக்காமல்
வந்ததைக் கண்டோம் எத்
தனை பிள்ளைகள் சீவாதாரத்
திற்கு ஏதுவாகிய போதிய
உணவு இல்லாமல் யினால்,
சபையிலே பாடவும் பேசவும்
சத்தியில்லரமற் சேர்வுக்கை
கண்டோம் இவை மாத்திர
மா, இல்லை; இன்னுஞ் சில
உண்டு; சுகாதார வாரம் நடக்க
கும்போத இந்தப் பட்டினத்தை
லுள்ள தெருக்கள் கான்கள்
ஒழுங்கைகள் கிடந்த கிடை
யென்ன? ஆப்பொழுதும் கிடக
குங் கிடையென்னை; எங்கே
பார்த்தாலும் குப்பை, மனுஷ
மலம், நாய் மஸம், அழுக்கு,
உடைந்த போத்த லேரு, பீங்
கா நேர முதலியன செறிந்து
காணப்படுக்கிறதே; இவைக
ளவில்லாம சுகத்தற்கு ஆதார
மானங்களா? உடச்சா அழு
ககோ டிருக்க, புறச்சுவரை
பாதுகாரம் பூசு வடிவை நூ
வரும் நன்மை ஏதுமில்லா?

இந்தச் சுகாதார வார நேர
தத்திலே டகரர். S. F. செல
வப்பா என்ன வத்திற்கக்கண்ணு
ரேவுறு பார்ப்பேம். சென்ற
1942-ம் ஆண்டிடக் காட்டி
அலும் 1943-ம் ஆண்டில் மரங்கள்
பார்த்து தொகை 19083 அது
கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியுகிறது;
இது காரணம் சுகாதாரத்திற்கும் சீவாதாரத்திற்குமாகும் உணவு குறியநா
தமையே என்றும் வத்திற்கக்கண்டு
இருா. ஆப்படிநல்லரிசிக்குறிய
வும் உடல்விஷப் பூப்பாட்ட ஏஞ்சிட
மும் அப்புப்பாட்டும் தீர்த்தால்
போல் தூண்டும் நடத்துகிறது

உலகம்பலவிதக் கதை

(ମୁଦ୍ରଣକ୍ଷତ୍ର-୧୧)

ਗ ਨੰ ਜੀ ਗ ਨੰ ਗ

யத்தில்மாத்திரம் என்னை விபரயங் கேளாதே, என்னைஉனக்கு வேணு மானால் எனக்கு உதவி செய்" என மீனவும் அவனை இரங்தான் பரஸிங் கன். "சரி எனக்கு உபாயங் தெரியாது; உபாயத்தை கீபே போசித் துச் சொல்லு; சொல்வதைச் செய் கிறேன்; இதனால் பின்னுக்குடனக்கும் எனக்கும் ஏதும் அபாயம் வந்தால், உனக்காக நான் அதனையும் அனுபவிக்கிறேன்; நீ என்னைக் குற்றஞ் சொல்லாதே" சரி, இப்பொழுது என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுகிறோய்" என்ற வெறுப்புடன் பீகட்டான் வீராசாமி; பாலசிங்கன் சௌரல்லுகிறேன் என்று கூறிச் சிற்றுநேரம் போசித்தான். "சிசேஷ்தா, சிலநாட்களாக விசுவநாதன் எங்களிடம் வராமல் விட்டது மாத்திரமல்லாமல் என்கண்ணிலும் உனகண்ணிலும் எதிர்ப்படாமல் ஒதுங்கித் திரிகின்றுனே; அவனுக்கு என்மேல் அவனுபிக்கை பிறக்குவிட்டது; குடவகை கொடுத்து அவனை இனி என்சப்படுத்தக்குமுடியாது; அதற்கு வேறு ஏதும் உபாயம் நான் போசிக்கிறேன்; நீ அவனுக்குச் சொல்லாமல் அவனை ஏதோ ஒரு உபாயத்தினுலே என்னைச் சங்கக்கச் செய்யமாட்டாயா" என்ற பாலசிங்கன் பீகட்க, "உபாயம் குழ்ச்சை வஞ்சகங்கு சுத ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாது என்ற முந்தியே உனக்குச் சொல்லிவிட்டேன்; அவனை உன்னேடு சங்கிக்கச் செய்வதற்கு ஒரு உபாயத்தை நியே எனக்குச் சொல்லிவிட்டதற்கால் நான் அபபடியே செய்ய மேண்" என்றான் வீராசாமி; நல்லது, இன்றைக்கு வேண்டாம்; நான்பேரினேரம் நான் என்வீட்டிலியே படுத்திருக்கிறேன்; நீ அவனிடம்போய் எனக்கு ஆபத்தான சுகாலை சடுகியில் வந்ததென்று சொல்லி அவன்மனத்தை என்கியப்பமாக இரங்கச்செய்து என்வீட்டிற்குக் கூட்டிக்கொண்டு வா; அதன் பிறகு ஆகவேண்டிய வைக்கை நான் பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன்" என்றான் பாலசிங்கன்; "என்னடா பாலர், நீ மலைப்பாலே இருக்குதொண்டு உனக்கு ஆபத்தான வருத்தமென்று அவனுக்குப் பொய்சொல்லி அவனை ஏமாற்றிக் கூட்டிக்கொண்டுவரச் சொல்லுகிறோய்; என்ன சுகவீனமென்று அவன் கேட்டால் உனக்குப் பேதி நோய் கண்டதென்று நான் அவனுக்குச் சொல்லுவதா? சரி பார்ப்போய்; வாய்த்தாற் கண்டுகொள்; இல்லாகிட்டால் என்னைக் குறை சொல்லாதே" என்றான் வீராசாமி; இநவரும் பின்னரும் சிலநேரம் கடற்கரையிறநூலே இருக்குவிட்டு அவனிடத்தை பிடிடுப் புறப்பட்டு மீண்டு மதுபானக் கடைக்குப் போய்க் குழித்தார்கள். வெறி யேற்றியவுடனே வீராசாமி, "அடே மச்சான், நீ சொன்னவெல்லாம் நான் உனக்காக இனிச் செய்வினடா" என்று சத்தமிட்டான், அன்று இருவரும் தத்தம் வீட்டிற்கு மீண்டனர். அடுத்தநாடு பின்னரம், சுங்கேதப்படி வீராசாமி வசுவாதன வீட்டிற்கு அவன் அகேயிருக்குஞ் சூப்பம் பார்த்துப் பொய்க் கீர்த்தான்; வீராசாமி தன் வீட்டிற்கு வருவாமனை எண்ணால் சிறிதும் இல்லாத வசுவாதன அவனைக் கண்ட பாரதத்துத்தே தடுகுறமருளென்னி ஆம் அதனைப் புறத்தீங் காட்டாத வரு', தன் வீட்டிற்கு வந்தவன் உபசரிக்குவண்டுமென்ற முறை செய்டாச்சி விட்டு புத்துவ

தொடர்பு முறைகள்

சிவத்தியாலம்

(இனுவை வை, அங்கத்தினாயகமுர்த்தி)

எண்ணிய பிறவிகளுஞ் மானி
புப் பிறவிபே மேலானது. இதை
நோக்கியன்றே, “அநிது அரிசு
மானிடாய்ப் பிறக்கல் அநிது”
என்ற ஒளவைப்பிராட்டியராது
திருவாக்கு எழுங்கத்துபோலும்,
முற்பிறவிகளில் செப்த புண்ணியக்
களின் பயனுக்கேவே ஒருவன் மானி
புப்பிறவி வரய்க்குப்பெறகிறுனை
ந்து மூது சமய சாத்திரங்கள் எடு
த்துக்கூறும். இச்தகைய பிறவிகளைப்பெற்றும் அதனால் எய்தற்பால
தாக்கிய உடறிய பயனை கிடையாது
பிறந்து இங்கு உழுவைப்பாக
பெருப்பாலாவர், உயிர்வாழ உண்
பதும், உண்டு உயிர்வாழுவதும், ஐங்
பொற்களாலாய் இன்பம் நுகாவ
துமே எங்களிற் பெருப்பாலாது
வாழ்க்கை நெறியாகும். இவ்வாறு
உண்டு உறநகி உயிர்வாழுங்கு கால
மென்றும் கூறயிலா மணற்பாரப்
பில மை காலதிடையைப் பதியாது வறி
தே சாலங்கழித்த எங்களுக் காலம்
க்கை பாயன்றுதன்றே. அரிசம்
பெறகிறதுத்த மானிட தீதக்கதைக்
கொண்டு நாங்கள் செய்யிவேண்டிய
சேவைகள் பலவுள், தாரிகரணங்க
ளவேலேயே நாங்கள் பல தொழில்க
ளையும் செய்கன்றேம். தாரிகரணங்க
கள் என்பது மனம் வரக்கு காயம்
என்ற முன்றையுமே குறுக்கும்.
எங்களுடைய தொழில்கள் செவ்வ
னே செய்யப்படுத்தறது எல்லாவற்
ற அலும் மேலாய்த் தாரிகரணங்கத்
அத்தயால்சியமாகும்.

தயக்கணக்குத் திடபெற்று, மனம் வாட்டு, காயம் என்னும் முன்றின லும் நாம் செய்யும் செய்கைகள் சுத்தமானவைகளாய் அதாவது குற்றமற்றவைகளாய் இருக்க வேண்டும் என்றும், முன்றம் ஒரு மிதத்தே ஒன்றைச் செய்யவேண்டும் மென்றம் பொருள் தருகிறது, நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செய்கைக்கும் ஆவைமுன்றம் காரணமாய் குக்கின்றன. முதல் முதல் மனதால் ஒன்றைச் சிந்துக்கீருவது, பிறகு வாக்கால் தச்சங்குத்தன்மையை வெளியிடுக்கிறோம்; அதன்பற்றுதலைத்தால் அதைச் செய்கிறோம். நமது செய்கைகளுக்கு ஆவைமுன்றம் காரணமாயிருப்பதால் நாம் சேகரிக்கும் புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஒவ்வைகளே காரணமாகின்றன, ஆயினும் எந்தக் கையைக்காலும் ஆதயயை வேண்டிய சிந்தனை உதகு முடிடம் மனத்தில் ஆகையால் மனமே முதற்காரணமாயிருக்கின்றது. அதனால் முதல் வத்தெய்மனமசுத்தமாயிருத்தல் வேண்டும். செய்யவிருக்கும் களிமடை நீக்கத்திலிருந்ததற்கு நாங்கள் புளிமுதலிய பதார்த்தங்களை உபயோக்க்கவேரோம். ஆதேபோன்ற ஏங்களுடைய மனதத்திலிருக்கும் மரிசுநக்க மகிழ்வியபதறுச் சுவத்தியால்மே ஓர் சுற்றத் சாதனமாகும். சர்வவியரபகமாய் ஒருப்பம் பொருள் ஆருக்கருவென்பதும் அவற்றதேழியடைந்து அவர்மட்டாவத்தெப்பீவைப் பெறவதற்கு ரிய பெற்றங்கும் ஏழையென்பதும் எம்மதத்தன்றுக்கும் சமமத்தான் ஓர் கொள்கையாகும். மனம் பூண்டிக்கீ அடையும்வரையும் ஏதாவதென்றை எண்ணியபடியை கூக்கும். ஆதைநாங்கள் ஒவ்வொரு வரும் அனுபவதற்கும் கண்டுருக்கவேரோம்.

செவத்தயானத்துக்கு மன ஈடுக் கமே யிகவும் முகக்யமானது. மன தற்கு அழியமைப்பட்டு அதில் பீரக ஜில்லா விடக்கூடாது. மனத்திற்கு ஈடுக்குவது சூலப்பாரன் காரியம் அல்ல. ஒருவன் மனத்திற்கு ஈடு

க்கிப் பழக்கெராண்டு வருவானுயின்
நாளடைவில் அவன் எக்காரியத்தை
யும் எளிதில் செய்து முடிப்பான்.
அன்றான் உந்தகாரத்துன் அமிழ்ந்
திபிருப்பவர்கள் அவ்விருளையகற்ற
ஞானத்தை அடைவதற்குச் சிவத்
கியானத்தைப் போன்றவழி பிற
தொன்றில்லோ. சிலத் தியரான மெஜ்ர
திவ்வியபயிர்மனமென்னும்வயிலே
செழித்தேரங்கே வளர்வதற்கு
பொருளும், வெதுளி முறைய களை
கள் அவ்வயிலின்றம் அகற்றப்
படுதல் அவசியம். நூர்க்குணங்க
னைப் போக்குத்தறு சிவத்தியானம்
ஆஸ்ரியமையாதது. அழியும்
பொருட்களில் ஆசைவைத்து
ஆஸ்ரகவையே ஆல்லும் பகலும்
அடையவேண்டுமென்றும் அறப
சிக்கத்துடையவனுக்குச் சிவத்தியா
னத்தால்கூடயப்பெறும் தவணிப
கதீ ஒருபொழுதுங் கிடையாது
மனத்தின் தன்மையதாகவே எஙக
நீண்டய வரழுவும் இருக்குமென்
பது நாங்கள் சரித்தியங்கள் மூலமா
கவுன்றுகள் ஞாபவத்தை ஹும் கண்டறி
நீதுண்ணம், ஆயத்தின் கு அறிந்திரு
ந்தும் உண்ணமையான வழிபில்லைத்
தைச் சூலு டதா மூடுதல்வற்றவழி பில்
ஹுக்கம் சூசுத்து யதுவங்களுமின்
பயணேயறை த்வமல, இதைவனு
டைய தயானம் எங்களுடைய
இந்தவத்தை முற்றுங்க கொள்ளை
ஏகாண்டவுடன், மீவிகள் கோரும்
செய்த பைழுகளெல்லாம் வளிப்பற
ந எங்களை வருத்தாதொழியும்,
சிவனை வணங்கித் பயமனுகாது
என்ற ஆண்ட்ரூர் வாக்கை க்கடைப
கிடைத்துகிறேன்.

இடைவிட்டது சிவத்தியரனம்
ஒண்மேஹன்றி வேறேர் தியானமு
யல்லவதனை சிவத்தன்றையகை
வது சிக்சயம். இத்தனைம் வாய்க்கால
வர்களே மற்றவர்களி லும் கீமலாகக்
கருதப்படுவதுதந்தனுண்மையைப்பெறா
கள் சுப்யாற்றவர்களதும் பட்டினத
நடிகள் ராயுமானசுவரமிகள்முதலிப்
புண்ணிய புருஷரத்தனாக்காதும்
சீவிய சுரித்தெயுக்களால் நன்கு விளா
ங்கக்கொள்ளலாம். சிவத்தியானத்
நல அடையும் பீபின்பததை
மது மக்களில் அநேகர் அறங்கு
நந்தம், நந்த சில்லை அடைவது
நந்தகு சிறி தமிழுயரசுக்காது அவத்து
நம்பப் பெறநூட்களாக்கி மண்ணிய
லும், பெண்ணிலும், பெரன்னிலும்
ஒரை வைத்து அவற்றுமைப் பெறு
வதலேயே கண்ணுவ கருத்துமா
பருப்பதைக் காண்டது எவ்வளவு
பாத்தபமான காரியம். எந்தத் தெறா
நூல்ச் செய்யும்பொழுதும் எல்லாம்
வ ல பரம்பராந்தன ஏக சிக்கை
த்தோடு எண்ணி, எதையும் அவறுக்கு
தீக் கூட்பனமரகச் செய்தான்
அவல்லணைத்தனின்றும் அகண்று
எடுப்புமானை எய்தல் என்றாகும்
ஏழியா ஆன்பழு, அனப்பழு
மனவகமதியும் கொலற்கரும்மனஞ்ச
நாய்க்கைமடும், பகராமு சிரப்பன
கைமுடும் தவறாது கைகூடும்.

ஆதான் கூப்புகளை! ராமன்
வரும் ஆமரானிடப் பிறவினை மக
ய டெய் உணர்ந்து, சௌத்தியான
தூண் த்ரி திவங்கிப் பறவீசுக்கு
சீலம் வரயந்து தெண்பதைத் துண
ணமாடுவதனால் மன்னாலும், அப்பு
னாலும், பொன்னிலும் மறந
மாளர்மல எங்களைக் காத்துக்கார
ளத்தில் இம் அபாத்தி செப்பு
த்தாலும் ஆகண்டாக்கி ஜவ்வீ
குமதினை குறுப்பும் ஆண்டப்பற
வியும்.

“கிண்டும், இருந்தும், கெட்டாலும்
செவ்வாய்க்கும்போதும், சென்றாலும்
வரும்போதும், சென்றாலும், சென்றாலும்
ப்ரவுண்டும், நாட்டனவும் சுவற்

தரும நெறி

(குகதாசர் ச. சபாரத்தின முதலியார்
எழுதிய கட்டேர)

திரு. சே.வெ, ஜம்புவிங்கம்மன் ஈ
டுதவியது.

தருமங்களில்லாம் பல சமயங்கள்
ஞக்குப் பொதுவானவும் ஒரொரு
சமயத்திற்கே சிறப்பாவனவுமென
இருந்தற்படிம். பொதுத் தருமங்கள்
பொய்யர்களை, கள்ளர்களை,
சொல்லர்களை, வெகுளர்களை முதலீ
யனவாகப் பலதிறப்படும். இந்தத்
தருமங்களை மேற்கொண்டோமுகு
வது மக்கட்டிறவி யெடுத்தர் அனை
வருக்கும் இன்றியமையாது வேண்டு
ப்படுவதோர் கட்டபாடாகும்.
இந்தக் கடப்பாடு கடவுள் உண்மை
யைக் கைக்கொண்டோமுகும் ஆன்
கிகரால் மாத்திரமல்ல, அவ்வண்மையைப் புறந்தந்தோமுகும் நாற்ற
கிகர் தமமாலும் அங்கிருக்கப்பட்டு
வருவதென்றாலும். தரும தேவை
ளைக் கைக்கொண்டோமுக வேண்டு
முய கடப்பாட்டை நாம நுனுக்
ஆராய்ந்து தருவிச் செல்வதுண்டா
ஞல் இக் கடப்பாடு கடவுள்ளுமை
பறவிடியைமுஞ்சுள்ளதென்பது விவே
ட்களுக்கு ஆணிது குலப்படும்.

நாம் பொய் பேசாது உண்ணை
யைத் தானே எப்போதும் பேச
வேண்டியது ஏற்றங்கு நாம் பிறந
போருளைக் கவர்தல் கூடாதென்பது
எதனாலே? நாம் யாதொரு உயிரையை
யும் சொல்லுதல் கூடாதென்பது
எதன்பொருட்டு? நாம் கேரப்பு
கெள்வது ஆனாது என்பது எது
பற்றி? இப்படியாக இந்தத் தருமை
ஒன்றிகளைக் கறித்து மேலும்மேலும்
விசரித்துக்கொண்டு சொல்லுவே
மாயின, இந்தத் தருமங்களுக்கிள்கல்
லாம் ஆதாரமாயுள்ள உண்ணை
ஏற்க விவரிப்பதுப் பல்லும்போ

இந்தத் தற்காலிகமாக நாம் அனுசரிக்க வேண்டியதெல்லாம் உலக நன்கூட்டப்பெறுவது இன்றையவையாக வேண்டப்பட்டிருக்கிறது இச்சாலத்தெலுங்கள் லெளகிக வகுக்களினால் உலகம் நன்கூட்டப்பறவில் வேண்டுமே என்பதைத் தான் நாம் சிந்திக்கவேண்டியதால்முறையாக என்றால் மது யத்தைப்பும் மதுக்கத்தைப்பும் மாத்துவமே நாம் சிந்தத்துப் பிறருடைய பேசுக்கங்களைப் புறக்கணித தொழுகினால் பெறப்படும் இழுத்துள்ளை? நமது நயத்தின் பொருட்டும் சுக்தத்தைப் போருட்டும் நாம்தாழ்விப்பதைப்பல்லாம் சர்யத்தின்கோரே நமக்குப்பயிட்டது தக்கது? நாம் விரும்பியவாறு ஒப்பிலுவாட்டாமல் கம்மைத்தட்டு விவரப்பது கமது கயேஷ்ட் நைத் (Liberty) தட்சிவாரும் மன்றம்.

அந்தன்று; பிரங்குசுத் திண்டு
விலைத்தற்குரிய தெரன்றை சொ
நமது நபத்தின பொருட்டுச் செய்த
நண்டயின், அப்பிரிவெல்லவு
க்கிரண்டி நமக்குத் தீங்கு விலைப்
ராதல்லை; அததின்கால் நாம் வந்து
தாதபடி நாம் பிரங்குத தீங்கு
விலையாமல் இருத்த தருமதைக்
அனுசரித்தல் வேண்டுமென்பதை
யின்; பிரஹால் எமக்குக் கெடுகிற
குழ்வது கூட்டத்தெர்கு கிளைய
நாம் ஆருப்பதுண்டானால் இந்த
தருமங்களை நாம் அனுசரியாம
எனது தூஷ்டப்பட்டநழுகலாமத்திற்கு

யானமே பேரின்பாடு துடுதல்
 குரிய சிறங்கவறி எண்பதை நன்கு
 உணர்ந்து அந்த வழியைப்பற வேலை
 செய்து அந்த வண்ணம் எவ்வளவும்
 பரமங்பாருள் தந்துவருள பாலி
 டிரியாக்டா

இங்னூன்ற; இத்துறுமங்களை
நாம் அனுசரிப்பாதொழியின், கடவு
ளாற் றண்டிக்கப்படுவே மென்பரா
யின்; இங்கு உண்மையேயாகும்.
ஆகவே, கடவுளர்குவர் உண்
டெண்றெண்டாலே நாம் இந்தக்
தநுமங்களை அனுசரித்தல் வேண்டு
மென்றபடியாகும். இன்னும் அப்
ராற் சென்வாரம்.

இந்தத் தருமணகளை ஈரம் அலுசு
சிக்க வேண்டுமென்றுத் தடப்பாட்
டைக் கடவுள்தான் எம்மேற் சூறத்
திய காரணம் யாத்துமோ? கடவு
ஞக்கு ஆண்மர்க்களைல்லாம் புத்திர
ாவின் அவருடைய புத்தர்களுஞ்
ஒருங்குக்கவுது மற்றுமிருவர் தீங்கு
செய்வது அவநக்குப் பிரி தீயர்கள்
தாகவன், அவர் இங்கக் கடப்பாட்டை
எம்மேற் பொறித்தாரெனப்
ாரன்; அவர் தமமுடைய பிரீதிப்
பொருட்டாக எம்மீல் ஒரு கடப்
பாட்டை ஏற்றவரங்கொலை அரசு
என்றாலும் தன்னுடைய விருப்பத்
தின் பொருட்டாக ஒரேர் பிரமா
ணத்தைத் தனது குடும்பங்கு
விதப்பரானுயின், அவர்கள் அப்பிர
மாணத்தை முறையான பிரமாண
மென்று கைத்துக்காளவரா? அன்றி
யும் கடவுள் தமமுடைய புத்திர
ட்ட சிலர் பொருட்டாகப் பிரஸ்க
உகவல்லப் பூருபிரமாணத்தை விதப்
பது நீத்தாகுமோ? தமமுடைய
புத்தராவுள் எவருக்காவுது தீங்கு
வண்டியாதபடி காக்கவேண்டியது
கடவுள் டைய கடன். அவர் தமம்
செய்யவிவண்டிப்பதொரு அருட்
கடன் விமித்தமா? ஆனால்காலாக
அயாதொரு கடப்பாட்டை விதப்
பது முறையாகதானாலே!

பின்னை இந்தத் தருமங்கள் தாம் எமக்கோர் கடப்பாடரக அமைங்கமை யானங்களுமென்பதை நாம் நுண்ணிடரக ஆரய்வரமென்கிறோம், திக்கடப்பாடு எம் பொருட்டாகவே எமக்கு விதிக்கப்பட்ட தென்பது இனிது பெறப்படும். இந்தத் தருமங்களை அனுசரித்தலால் எமக்கு எய்தறபாலதாகியடயன் யாதாமோ வெனிஞ், அப்பயன் நாமெல்லாம் கடவுள்ளடைய சொருபத்தையுணர்ந்து, அச் சொருப சிகிசையெப் படி முறையாகப் பயன்ற, காலாநாதாத் தல அதனை அனுபவத்தெஞ்சுரிய பக்குவத்தை அடைவதேயாகும். கடவுள் உண்மைச் சொருபர். அவருடைய உண்மைச் சொருபத்தை நாம் கைவலவியெப் படுத்துமாறே நாம் எப்பீரா தும் உண்மையைப் பேசுவதனைமயற் பழுதல்வேண்டுமென்னும் வித ஏற்பாடுத்தப்பட்டது. கடவுள் ஒருவருக்கும் தீவங்கு புரியாத நண்மை சொருபமுடைய வர், ஆநந்த் சொருபத்தை நாம் வைவலவியெப் படுத்துமாறே நாம் சிறங்கிப்பாலோட் கடவுள்ளடயன் இரு

வியிரு அ இனால் செய்பரமையு
மாசுய கள்ளாமை கொல்லாமை
வத்துக்கப்பட்டன. முத்திபிலே கட-
வுள் டய் சொருபத்தை அனுப-
வப்பதற்கு ஈந்தச் சொருபத்தை
ஈரம் நாட்டோறும் பயின்று அந்தச்
சொருபமயமாலும் தான் அது
எமகுருசு கூவக்கும். அந்தச்
சொருபத்தை நீம் பயிலேலேம்கின்
அது எக்குச்சுக்கவைக்க மாட்டாது
ஆகுவே, முத்தியிப்பத்தை கை
அனுபவதற்கு ஆங்தத்தறுமங்களை
அனுசரப்பதவறைம் அரசுக்கவுட
ஏற்பதுபோலாறும். இந்த உண்மை
முத்திச்சூலை உள்ளபடி விளக்கே
காட்டும் கைவசிததாந்தத்தால் மாத-
ஏர்மீடு அறியப்பட தக்காரும்.

வியாபாரத்திற் கழகு
விளம்பரங் செய்தல்

உலகம்பலவிதக்கதை

2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பற்றி, அவனை வரவேற்ற இருக்கச் செய்தான்; வீரசாமி விசுவநாதனைப்பார்த்து “விசுவநாதா, உன் க்கு ஏதும் சுகமில்லையா?” உன்னை வெகுநாளாக வழிதெருங்கிறபோக நான் கண்டதில்லை” என்று பரிவடன் விடுவா, ‘எனக்கு ஒரு சகவீனமுமில்லை; ஆனாலும் இப்பொழுது சில நாட்களாக நான் வெளி யிரபோதல் வருத்தலை விட்டுவிட்டேன்; வீண்கூட்டங்கூடத் திரிவதால் அவப்பேர் உண்டாகிறது; நான் இப்பொழுது படிப்பதிலும் இன்னும் ஆகவேண்டிய நல்லகருமங்களைப் பார்ப்பதிலுமிம் காலம் ‘போக்குகிழேன்’ என்றுன்.

“வெள்வாரை திட்டங்களில்
வருயாலே, வருயாலே”

“வீரசாமி, ஏதோ காரணமில் னாமல் நீ வரமாட்டாய்; வந்த நேரக்கமென்ன? உண்மையைச் சொல்லு” என்று வினவினான் விசு வநாதன்; “வேவுறைஞ்றுமல்ல; பாலசிங்கன் இப்பொழுது சுகவின மாகக் கிடக்கிறான்; உனக்கு அந்தச் செய்தி தெரியாமலிருங்கக்கூடு மென்றெண்ணி இப்பொழுது தெரிவித்துப்போக வந்தேன்” என்று சொன்னான் வீரசாமி; “பாலசிங்கன் சுகவினமாய்க் கிடந்தால் அது நூதனமல்ல; வெளவரலார் தின்றகனிவராவேலெபன் றசோல் லுவர்கள் எங்களுரிதே; பாலசிங்கன் செய்த அக்கரமங்களுக்கு அவன் நேரம்வாப்பப்பட்டுக் கிடப்பது நூதனமல்ல” என்று வெறப்போடு பதில் சொன்னான் விசுவநாதன்; “பாலசிங்கனுக்கு நேரப்பகு வதற்கு சியாயமுண்டு இல்லைபென்ற இவைகளைப்பற்றி உண்ணிடஞ்சு சொல்ல உன்றே ஒடு யோசிக்கநான் வரவில்லை; அவன் உன் பழைய சினேசிதனல்லவா, அதனால் உனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்ற நியாயம்பற்றித்தான் நான் வந்தேன்; உனக்கு இஷ்டமானால் நீ போய்ப் பார்க்கலாம், இல்லையென்றலாம்; அது உண்ணைப் பொறுத்தது; அவனுடைய சுசவினித்தை அறந்துகொண்டும் நான் உனக்குத் தெரிவிக்காமலிருந்தால் பின்னால் அவனைப் பாராமல் விடுதற்கும் என்னைக் குறைங்குவதற்கும் நீ குற்றமில்லாதவன்பேரல் நடப்பதற்கும் வசதியாகவிருக்கும்; ஆனதை னற்றான் இப்பொழுது சொல்ல விட்டேன்” என்று விசுவநாதனுள் எத்திற் சுடும்படியாக விடை சொன்னான் வீரசாமி. அவனைக் கேட்ட விசுவநாதன் வீரசாமி யைப் பார்த்து “நீ சொல்வது சாந்தான்; ஆனால் உண்ணைநாள் குழை சொல்லவில்லை; பாலசிங்கன் ஒரு உற்ற சினேகனல்லன்; அவன் தன்னாமபி நடப்பவர்க்குஞ் சுதை செய்வான்; அதனால் அவனைப் போய்ப் பார்ப்பதற்கு எனக்கு மனமெழுவில்லை; அதுகிடக்க அவனுக்கு என்ன சூலையும், அவனுடைய சுகவினம் ஆபத்தானதா இல்லையேல் மாறங்கூடியதா

வங்கீதன்” என்ற சிற்று வேடிக் கையாகவே வீரசாமி பதில் சொல்ல, வெறுப்போடிடிருந்த லிருந்தான் அவன் சொன்னவைக் கொக் கேட்டுச் சிரித்துக்கொண்டு “என்ன வீரசாமி, சினோதமாகப் பேசகிறோய், நான் போய் அவனைப் பார்க்கவேண்டுமா; போய்ப்பார்ப்பாதும் பாராமல் விடுவதும் உன்னைப் பொறுத்தவை; உன் பிரிப்பபடி செய் என்பதே நான் சொல்லத் தக்குது; ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் சொல்லுகிறேன்; அதனை உங்களின் குலருக்குத் தம் முந்தியினுடைய சொல்லியிருக்கிறேன்; நீங்களினரும் படித்த முடிகள், நான் படியாதமுடன்; ஏனென்ற கேட்கிறோமோ? பால்சிங்கன் உனக்கு ஏதும்பிழை செய்திருக்கவைம்; அவன் ஆங்கத் தேரத்தில் கருத்தமாய்க் கூட்கிறோன்; அவனைப்போய்ப் பார்ப்பதோ பாராமல் விடுவதோ என்ற படியாத முடனாகிய என்னை நீ கேட்கிறோய்; கொலூக்கு உழியுண்டு, நீருக்கு நூரயுண்டு, டல்விதழ் குவக்குமூடும் என்று நீதானே பலமுறையும் முந்து எனக்குச் சொல்ல வைத்தாய்; உனக்கு சினேக்களை நிருந்தவன் பிழையான்றான்டு செய்தால் நீ ஆதைப் பொறுப்பதை அவனை தந்திநேரத்தில் அநுவே புறக்கண்த்துவிடலாமோ? கையூரல் கண்ணிலே குத்துவிட்டால் அதனைத் தற்கூதத்திற்கு வருமானம் டோ; கீங்கள் படித்தபடிப்பு புறத்தைப்படிப்பு, நான் படித்துப் படிப்பு உலகப்படிப்பதா விசுவாதா; என்ற அதடிடி கியாயம் பேசினால் வீரசாமி, “கல்லது, நான் அவனைப் பார்ப்பதற்கு இப்பொழுதே புறப்பட்டு வருகிறேன்; கீடுப்பட்டன வருகிறோயோ” என்று விசுவாதா நாதன் கெட்க “வரச்சொன்னாலும் வருகிறேன்” என்றான் வீரசாமி “நான் அங்கே வந்தால் அதைத் தேரம் தங்கிபிருக்கமாட்டேன் சம்ருவேலையாற் புறப்பட்டுவிடுவேன்” என்று விசுவாதன் சொல்ல, “அதைப்பற்றி எனக்கேள்வேரலுகிறோய்” என்றான் வீரசாமி. உடனே இருவரும் புறப்படு மர்க்கத்துக்கீல நானு வரர்க்கதைகளையும் பேசக்கொண்டு பால்சிங்கன் யீட்டைப்படைந்தன அடைந்ததுடன் விசுவாதன் வீரசாமியைப் பார்த்து “நீ முன் நூக்குப்போக நீ எனபிறகீடு வராம், இங்கேபேல் நீ முன்பேரா நான் பின்னேவரலாம்” என்றான் வீரசாமி; “இல்லை நீதான் முன் அுக்குச் சொல்; எனக்குக் கூச்சமாய்நூக்கறது, நான் உணபிறகே வருகிறேன்” என்று விசுவாதன் சொல்ல, அதற்கு உடனப்பட்ட வீரசாமி அவனைக் கூட்டிக்கொலைப்பாய்ப் படுக்கையறையிற் கிடந்த பாலகிங்கன் முன்னிலையின், அவன் அப்பேல்புள்ள நூற்காலியைக் காட்டி அதிக ஆருக்கச்சொல்ல, அவன் இருதான்; இன்னென்று நூற்காலியின் வீரசாமியும் இருந்தான்.

“ஏன் உங்கே நிற்பான்?
உங்னே வாருங்கள்”

பாலசிங்கன் விசுவநாதனை
கண்டமாத்திரத்தே மெல்ல எழு
ந்து படுக்கையிற்றுனே இருந்தபடி
“விசுவநாதா உனக்குநான் பெரு
பிழை செய்துவிட்டேன்; அதைய
ட்டு நான் ஆப்பொழுது கவலை
படலாணேன்; எனக்கு மனவரு
தமேயொழிய, சரீர வருத்தம்
அதுகமில்லை; அந்த மனவருத்தம்
உண்ணால்விரும்புமல்லது; அதை
ததி விட்டில்லை மற்றும்போதுது
பற்றி நான் கணவி தூயம் விடுக

மிரிட்டன்மீது பறக்கும்
வெடிதுண்டுகள்

வண்டன் யுகை 24 -

நேற்று முன்தினம் இரவுவும் நேற்று
 ரூப் பிற்பகலும் வண்டன் உள்படு
 கென் இங்கிலாங்கின் மீது ஜெர்மனி
 னியர் பறக்கும் வெடிகுண்டுகளை
 ஏவியதின் பயனுக ஆள்சேதமு
 போருட்சேதமும் ஏற்பட்டதென்
 முவிமானப்படை மந்திரி காரிய
 லை அறிக்கை தூருக்கிடு.

ஓருபுலவரின் பெரிவு

“கல்வி வேறுப்பின்னை” என வழக்கிய திரு. க. வேற்பின்னையென்றுச் சிறந்தபுவர் இந்தயூலர்மாசம் 20-ஏ விராமக்கிழமை இவ்வுலகவர்முவையொருவினர்; இத்தமிழ்காட்டிலும் சிங்கப்பூர் மலைய்காட்டிலும் இப்புவவரை ரேளில் அறியாதர், இவரைப்பற்றிக் கேள்விப்படாதர் சிலரைதுஞ் சிலரைவரம். இவரும் வகைவிகரான் ஒருவராக வைத்தெண்ணப்படத் தக்கவர். இவர் உடனுக்குடன் இப்ரௌமியக்கள் ஆசிரகஞ் செறிந்துள்ளவை; சிலேடையானவை, இலகுவாக விளங்கக் கூக்கன்; இகைப்பாட்டன்றி வகைப்பாட்டும்தவருக்குச் சாளமேகப் புலவர்போற வகைவர்துள்ளன. கவி பாடுவதில் மாத்திரமன்றிப் பிரசங்கஞ் செய்வதிலும் விவாதநு செய்வதிலும் இவர்க்கிடுண்டிரண்டா, துனி, எழுத்து விழிப்பக்கத்தும் இவர் தற்கை யுடையவரைப்பது இவர் பலவறுடங்களாக நடக்கிய சுகேச காட்டியமென்றும் பத்திரிகையைக் கொண்டிய, கலங்கீதாறும் எழுத்தெய்விட்ட கண்ணப் பத்திரிகைகளைக் கொண்டும் அறியவரும். இப்புவவர் முநுக்கடவுளைத் தமக்கு உபாசகனு முரத்தியகாக்கொண்டுவாரைப்பது அப்பெருமானம் துப்பாடிய சில தோத்திரப்பார்க்களால் அறியலாதும்; இவர் சுதாப்பமானம் பரஷையிமானமென்றும் “நிறுத்தமயாபிமானம் பெரிதுமுடையவர். கைவசமயத்திற்கு மாற்ற யாரும் தீபசினால், எழுதினுடைய மணம் பொருத்த அவர்களைக் கண்டித்துப் பேசியும் எழுதியும் வாதுள்ளவர். எஞ்சியிருந்த பழைய புலவராகப் போய்விரைக்கா யாழுப்பரணை நங்கை இழங்க சோகமுழும் விருத்தல் முடியாத; இவரது பிரவால வருகுதும் இவர் பின்னாளைக்கை திருவாளாக்கள்; மிக்கட்டா நடராசி, சுப்பிரமணியம், சாரங்கபாணி, இரத்தின சபாபதி என்றும் இவர்களை சாமுய அநுஶாபப்பகலிலேம். இவர் ஆண்மீசாந்தியதைவதாக.

புதையிலும் புதைம்

இல்லைக்கச் சுருட்டு வர்த்தகசங்க சிர்
வாகசபைக்கட்டம் மூன்று சென்று புதன்
கிழமைசாய்ந்தரம் சங்கக்காரியாலயத்தில்
உடிற்று. அத்தருணம் பல பிரபலகரு
ட்டுவியாபாளிகள் சமுகம் அளித்தனர்.
கட்டத்திலே கீழ்க்காணும் தீர்மானம்
ஏகமணதாக நிறைவேற்றப்பட்டது. அத்
தீர்மானம் பின்வருமாறு:—

தம்பங்கடவைப்புகையிலைய மாறு
லாக ஒருதலாம் புகையிலை இருபத்தெ
ட்டு இருத்தல் கொண்டாகக் கட்டி
விற்று வந்தார்கள் இக்காரணத்தினால்
சுருட்டுவியாபாரம் வல்லிலைய அடை
ந்தது. இப்பொழுது தம்பங்கடவைப்
புகையிலையையும்மற்றப்புகையிலைகளையும்
வாங்குபவர்கள் இருத்தல்கணக்கூல்
புகையிலையை மதித்து வாங்கும்படிக்கு
இச்சங்கம் அவர்களைக்கேட்டுக்கொள்

கண்டிமிடித்துக்
கோடுப்பவருக்குங்
தக்க சந்மானம்

13 வயதுள்ள ஜேன் அல்லது சொமியா சங்கி (Jane alias Sophia Sanchi) என்னும் வேலைகாரர் சிறுமிகு ஸ்ரீப்படவில்லை. அவள் சிறிது பரும தழும், கறுப்பு நிறமும், சாதாரண உயராயும் உடையவள். கண்டு பிடித்து அறி விப்பவர்களுக்குத் தக்க சங்மானம் வழங்கப்படும்.

முத்தி. R. கந்தையா,
“கற்பக வில்லா”
சேர்வுமூலம்

